

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa Z. B.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezydentowi m.st. Warszawy
o odszkodowanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 19 sierpnia 2014 r., sygn. akt I ACa 39/14,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) odstępuje od obciążenia powoda kosztami postępowania kasacyjnego,**
- 3) przyznaje radcy prawnemu B. K. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Warszawie kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Instytucja przysądu, jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla. Skarga kasacyjna służy od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zasięg, a jej podstawowym celem jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa.

Wprawdzie skarżący odwołał się do nieważności postępowania, niemniej nie występuje ta przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Wbrew stanowisku powoda w sprawie zachodziła bezwzględna przesłanka procesowa tj. dopuszczalność drogi sądowej. Okolicznością faktyczną, na której zostało oparte żądanie naprawienia szkody był fakt niewydania aktu normatywnego, przy czym powód wskazał także podstawę prawną dochodzonego powództwa, tj. art. 417 § 4 k.c. Jest to roszczenie cywilnoprawne i nie zostało przekazane do kompetencji organu administracyjnego. Sprawa została rozpoznana zgodnie ze wskazaną podstawą faktyczną. Próba oparcia powództwa na etapie postępowania kasacyjnego na innej podstawie faktycznej jest zabiegiem niedopuszczalnym (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).